

indbyrdes forbindelser mellem banksystemerne og de finansielle systemer i hele Unionen, hvor banker opererer i flere jurisdiktioner og medlemsstater, er der et væsentligt potentiale for afsmittende virkninger for medlemsstaterne og Unionen som helhed, både med hensyn til økonomisk vækst og finansiel stabilitet.

- (2) Finanskrisen førte til en ophobning af misligholdte eksponeringer i banksektoren. Forbrugerne blev i høj grad berørt af den efterfølgende recession og faldet i boligpriserne. Det er afgørende at beskytte forbrugernes rettigheder i overensstemmelse med relevant EU-ret, såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF⁴⁾ og 2014/17/EU⁵⁾, når problemet med misligholdte eksponeringer skal håndteres. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU⁶⁾ tilskynder til hurtig betaling fra både virksomheder og offentlige myndigheder og vil kunne bidrage til at forhindre den form for ophobning af misligholdte eksponeringer, der opstod under finanskrisen.
- (3) Et integreret finansielt system vil øge modstandsdygtigheden i Den Økonomiske og Monetære Union over for negative chok ved at fremme privat risikodeling på tværs af grænserne og samtidig mindske behovet for offentlig risikodeling. For at nå disse mål bør Unionen fuldføre bankunionen og yderligere udvikle en kapitalmarkedsunion. Håndtering af en eventuel fremtidig ophobning af misligholdte eksponeringer er afgørende for at kunne styrke bankunionen, da det er afgørende for at sikre konkurrencen i

banksektoren, bevare den finansielle stabilitet og tilskynde til långivning for at skabe beskæftigelse og vækst i Unionen.

(4) Rådet opfordrede i sin »Handlingsplan for behandling af misligholdte lån i Europa« af 11. juli 2017 forskellige institutioner til at træffe passende foranstaltninger til yderligere at håndtere det høje antal misligholdte eksponeringer i Unionen og forhindre, at de ophobes i fremtiden. I handlingsplanen skitseres en samlet tilgang, der fokuserer på en kombination af komplementære politiske tiltag på fire områder: i) tilsyn, ii) strukturelle reformer af rammerne for insolvens og inddrivelse af gæld, iii) udvikling af sekundære markeder for nødlidende aktiver og iv) fremme af omstrukturering af banksystemet. Tiltag på disse områder skal træffes på EU-plan og på nationalt plan, hvis det er relevant. Kommissionen tilkendegav en tilsvarende hensigt i sin »Meddelelse om fuldførelse af bankunionen« af 11. oktober 2017, hvori den krævede en omfattende pakke til håndtering af misligholdte lån i Unionen.

- (5) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁷⁾ danner sammen med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁸⁾ den retlige ramme for de tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber (sammen benævnt »institutter«). Forordning (EU) nr. 575/2013 indeholder bl.a. bestemmelser, der gælder umiddelbart for institutter, når de beregner deres kapitalgrundlag. Det er derfor nødvendigt at supplere de eksisterende tilsynsmæssige krav i forordning (EU) nr. 575/2013 vedrørende kapitalgrundlaget med bestemmelser, der kræver et fradrag i kapitalgrundlaget, når misligholdte eksponeringer ikke er tilstrækkeligt dækket af hensættelser eller andre justeringer. Et sådant krav vil reelt betyde, at der skabes en tilsynsmæssig bagstopperordning for misligholdte eksponeringer, som vil finde ensartet anvendelse på alle institutter i Unionen og tillige omfatte institutter, der er aktive på det sekundære marked.
- (6) Den tilsynsmæssige bagstopperordning bør ikke forhindre kompetente myndigheder i at udøve deres tilsynsbeføjelser i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU. Hvis de kompetente myndigheder i enkelttilfælde konstaterer, at der på trods af anvendelsen af den tilsynsmæssige bagstopperordning for misligholdte eksponeringer, der er fastsat i denne forordning, ikke er tilstrækkelig dækning af et bestemt instituts misligholdte eksponeringer, bør de kunne gøre brug af de tilsynsbeføjelser, der er fastsat i direktiv 2013/36/EU, herunder beføjelsen til at stille krav om, at institutterne anvender en specifik nedskrivningspolitik eller behandling af aktiver for så vidt angår kapitalgrundlagskravene. Det er derfor muligt for de kompetente myndigheder i enkelttilfælde at gå videre end kravene i denne forordning med henblik på at sikre tilstrækkelig dækning af misligholdte eksponeringer.
- (7) Med henblik på anvendelse af den tilsynsmæssige bagstopperordning bør der indføres et klart sæt betingelser for klassificering af misligholdte eksponeringer i forordning (EU) nr. 575/2013. Eftersom der i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014⁹⁾ allerede er fastsat kriterier vedrørende misligholdte eksponeringer i forbindelse med indberetning med henblik på tilsyn, bør klassificeringen af misligholdte eksponeringer bygge på denne eksisterende ramme. Gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 omhandler misligholdte eksponeringer som defineret med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene i relation til kreditrisiko og værdiforringede eksponeringer i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler. Eftersom kreditlempelser kan have indflydelse på, om en eksponering klassificeres som misligholdt, suppleres klassificeringskriterierne af klare kriterier for virkningen af kreditlempelser. Kreditlempelser bør sigte mod, at låntager igen kan få status som stabilt tilbagebetalingsdygtig, og bør overholde Unionens forbrugerbeskyttelseslovgivning og navnlig direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU, men kan have forskellige begrundelser og konsekvenser. Det bør derfor fastsættes, at en kreditlempelse, der er bevilget for en misligholdt eksponering, ikke bør bringe klassificeringen af denne eksponering som misligholdt til ophør, medmindre visse strenge kriterier for ophør er opfyldt.

- (8) Jo længere en eksponering har været misligholdt, jo mindre sandsynlighed er der for at kunne genindvinde dens værdi. Den del af eksponeringen, som bør være omfattet af hensættelser, andre justeringer eller fradrag, bør derfor øges med tiden efter en på forhånd fastlagt tidsplan. Misligholdte eksponeringer, der erhverves af et institut, bør derfor være omfattet af en tidsplan, som løber fra den dato, hvor den misligholdte eksponering oprindeligt blev klassificeret som misligholdt, og ikke fra datoen for erhvervelsen af den. Med henblik herpå bør sælger underrette køber om datoen for klassificering af eksponeringen som misligholdt.
- (9) Delvise afskrivninger bør tages i betragtning ved beregning af de specifikke kreditrisikjusteringer. For at undgå at afskrivningen medregnes to gange, skal den oprindelige eksponeringsværdi forudfor den delvise afskrivning anvendes. Medtagelsen af delvise afskrivninger på listen over elementer, der kan anvendes til at opfylde bagstopperordningens krav, bør tilskynde institutterne til at indregne afskrivningerne rettidigt. For så vidt angår misligholdte eksponeringer, der er erhvervet af et institut til en lavere pris end det beløb, debitor skylder, bør erhverver behandle forskellen mellem anskaffelsesprisen og det beløb, som debitor skylder, på samme måde som en delvis afskrivning med henblik på den tilsynsmæssige bagstopperordning.
- (10) Sikrede misligholdte eksponeringer forventes normalt at resultere i et mindre alvorligt tab end usikrede misligholdte eksponeringer, da kreditrisikoafdækningen, der sikrer den misligholdte eksponering, giver instituttet et specifikt krav på et aktiv eller i forhold til en tredjepart ud over instituttets generelle krav over for den misligholdende låntager. For så vidt angår en usikret misligholdt eksponering er der kun et generelt krav over for den misligholdende låntager. På grund af det højere forventede tab på usikrede misligholdte eksponeringer bør der anvendes en strammere tidsplan.
- (11) En eksponering, som kun er delvist dækket af anerkendt kreditrisikoafdækning, bør betragtes som sikret med hensyn til den dækkede del og som usikret med hensyn til den del, der ikke er dækket af anerkendt kreditrisikoafdækning. Med henblik på at bestemme, hvilke dele af misligholdte eksponeringer der skal behandles som sikrede eller usikrede, bør kriterierne for at være omfattet af kreditrisikoafdækning og for fuld og hel sikring ved pant i fast ejendom, der anvendes til beregning af kapitalkrav, anvendes i overensstemmelse med den relevante tilgang i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013, herunder den relevante værdjustering.
- (12) Der bør anvendes samme tidsplan, uanset årsagen til at eksponeringen er misligholdt. Den tilsynsmæssige bagstopperordning bør anvendes særskilt på hver enkelt eksponering. Der bør gælde en tidsplan på tre år for usikrede misligholdte eksponeringer. For at gøre det muligt for institutter og medlemsstater at forbedre effektiviteten af omstrukturering eller retshåndhævelsesprocedurer og indregne, at misligholdte eksponeringer, der er sikret ved pant i fast ejendom, og boliglån, der er garanteret af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning som defineret i forordning (EU) nr. 575/2013, vil have en resterende værdi i en længere periode, efter at lånet er blevet klassificeret som misligholdt, er det hensigtsmæssigt at fastsætte en tidsplan på ni år. For andre sikrede misligholdte eksponeringer bør der gælde en tidsplan på syv år for at opbygge fuld dækning.
- (13) Det bør være muligt at tage hensyn til kreditlempelser med henblik på anvendelse af den relevante dækningsfaktor. Mere præcist bør eksponeringen fortsat klassificeres som misligholdt, men dækningskravet bør forblive stabilt i yderligere et år. Derfor bør den faktor, der ville skulle anvendes i det år, hvor kreditlempelsen blev bevilget, finde anvendelse i to år. Hvis eksponeringen ved udløbet af det yderligere år stadig er misligholdt, bør den relevante faktor bestemmes, som om der ikke var blevet bevilget nogen kreditlempelse, under hensyntagen til den dato, hvor eksponeringen oprindeligt blev klassificeret som misligholdt. Eftersom bevilling af kreditlempelser ikke bør føre til arbitrage, bør dette yderligere år kun være tilladt med hensyn til den første kreditlempelse, der er blevet bevilget, siden eksponeringen blev

klassificeret som misligholdt. Endvidere bør den etårige periode, hvor dækningsfaktoren forbliver uændret, ikke føre til en forlængelse af tidsplanen for hensættelserne. Følgelig bør en eventuel kreditlempelse, der er bevilget i det tredje år efter klassificeringen som misligholdt eksponering for usikrede eksponeringer eller i det syvende år efter klassificeringen som misligholdt eksponering for sikrede eksponeringer, ikke udsætte den fulde dækning af den misligholdte eksponering.

(14) For at sikre, at værdiansættelsen af kreditrisikoafdækningen af institutternes misligholdte eksponeringer følger en forsigtig tilgang, bør Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA) overveje behovet for og om nødvendigt udvikle en fælles metode, navnlig med hensyn til antagelser vedrørende mulighederne for genindvinding og retshåndhævelse, og eventuelt inkludere minimumskrav til en ny værdiansættelse af kreditrisikoafdækningen for så vidt angår timingen.

(15) Med henblik på at sikre en smidig overgang til den nye tilsynsmæssige bagstopperordning bør de nye bestemmelser ikke anvendes for eksponeringer, der er oprandt før den 26. april 2019.

(16) For at sikre, at de ændringer til forordning (EU) nr. 575/2013, som indføres ved nærværende forordning, finder rettidig anvendelse, bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

(17) Forordning (EU) nr. 575/2013 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EU) nr. 575/2013 ændres som følger:

1) I artikel 36, stk. 1, indsættes følgende litra:

»m) det relevante beløb for utilstrækkelig dækning af misligholdte eksponeringer.«

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 47a

Misligholdte eksponeringer

1. Med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), omfatter »eksponering« enhver af følgende poster, forudsat at de ikke er opført i instituttets handelsbeholdning:

a) gældsinstrumenter, herunder gældsbeviser, lån, forskud og anfordringsindskud

b) afgivne lånetilsagn, afgivne finansielle garantier eller ethvert andet tilsagn, uanset om disse er afgivet genkaldeligt eller uigenkaldeligt, med undtagelse af uudnyttede kreditfaciliteter, der kan opsiges uden betingelser når som helst og uden varsel, eller som effektivt indebærer automatisk opsigelse i tilfælde af en forringelse af låntagerens kreditværdighed.

2. Med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), er et gældsstruments eksponeringsværdi dets regnskabsmæssige værdi målt uden hensyntagen til eventuelle specifikke kreditrisikjusteringer, yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 og 105, beløb fratrukket i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med eksponeringen eller

de delvise afskrivninger, som instituttet har foretaget, siden eksponeringen sidst blev klassificeret som misligholdt.

Med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), omfatter eksponeringsværdien af et gældsinstrument, der er erhvervet til en lavere pris end det beløb, som debitor skylder, forskellen mellem anskaffelsesprisen og det beløb, som debitor skylder.

Med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), er eksponeringsværdien af et afgivet lånetilsagn, en afgivet finansiel garanti eller ethvert andet tilsagn som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra b), dens nominelle værdi, som udgør instituttets maksimale eksponering mod kreditrisiko uden hensyntagen til eventuel finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning. Et afgivet lånetilsagns nominelle værdi er det uudnyttede beløb, som instituttet har forpligtet sig til at udlåne, og den nominelle værdi af en afgiven finansiel garanti er det maksimale beløb, som enheden eventuelt vil skulle betale, hvis garantien udnyttes.

Den nominelle værdi, der er omhandlet i tredje afsnit, tager ikke højde for eventuelle specifikke kreditrisikjusteringer, yderligere værdjusteringer i overensstemmelse med artikel 34 og 105, beløb fradraget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), eller andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med eksponeringen.

3. Med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), klassificeres følgende eksponeringer som misligholdte:

- a) eksponeringer, som anses for at være misligholdt i overensstemmelse med artikel 178
- b) eksponeringer, som anses for at være værdiforringet i overensstemmelse med de relevante regnskabsregler
 - c) eksponeringer, som er omfattet af en prøveperiode i henhold til stk. 7, hvis der bevilges yderligere kreditlempelser, eller hvis eksponeringen kommer i restance med over 30 dage
- d) eksponeringer i form af tilsagn, der, såfremt de udnyttes eller anvendes på anden måde, sandsynligvis ikke vil blive tilbagebetalt fuldt ud uden realisering af sikkerhedsstillelse
- e) eksponeringer i form af finansielle garantier, som sandsynligvis vil blive udnyttet af den part, som er omfattet af garantien, herunder hvis den underliggende garanterede eksponering opfylder kriterierne for at blive betragtet som misligholdt.

Med henblik på litra a) gælder, at hvis instituttet har balanceførte eksponeringer over for en låntager, som har været i restance i over 90 dage, og som udgør mere end 20 % af alle balanceførte eksponeringer over for denne låntager, anses alle balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringer over for denne låntager for at være misligholdt.

4. Eksponeringer, der ikke er omfattet af en kreditlempelse, ophører med at være klassificeret som misligholdt med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:

- a) Eksponeringen opfylder de exitkriterier, som instituttet anvender for at bringe klassificeringen som værdiforringet i overensstemmelse med de relevante regnskabsregler til ophør og for at bringe klassificeringen som misligholdt i overensstemmelse med artikel 178 til ophør.
- b) Låntagers situation er forbedret i et sådant omfang, at instituttet finder det godtgjort, at fuld og rettidig tilbagebetaling sandsynligvis vil finde sted.
- c) Låntager er ikke i restance med noget beløb med over 90 dage.

5. Klassificeringen af en misligholdt eksponering som anlægsaktiv, der besiddes med henblik på salg i overensstemmelse med de relevante regnskabsregler, indebærer ikke ophør af klassificeringen som en misligholdt eksponering med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m).
6. Misligholdte eksponeringer, der er omfattet af en kreditlempelse, ophører med at være klassificeret som misligholdt med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), hvis samtlige følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Eksponeringerne befinder sig ikke længere i en situation, der medfører, at de klassificeres som misligholdt i henhold til stk. 3.
 - b) Der er gået mindst et år siden det tidspunkt, hvor kreditlempelserne blev bevilget, og det tidspunkt, hvor eksponeringerne blev klassificeret som misligholdt, alt efter hvilket tidspunkt der er det seneste.
 - c) Der har ikke været nogen beløb i restance efter bevillingen af kreditlempelserne, og instituttet finder det på grundlag af en analyse af låntagers finansielle situation godtgjort, at der er sandsynlighed for fuld og rettidig tilbagebetaling af eksponeringen.

Fuld og rettidig tilbagebetaling anses ikke for sandsynlig, medmindre låntager har udført regelmæssige og rettidige betalinger af beløb svarende til et af følgende:

- a) det beløb, der var i restance, inden kreditlempelsen blev bevilget, hvis der fandtes beløb i restance
 - b) det beløb, der er blevet afskrevet som led i de bevilgede kreditlempelser, hvis der ikke fandtes beløb i restance.
7. Hvis en misligholdt eksponering er ophørt med at være klassificeret som misligholdt i henhold til stk.6, er en sådan eksponering omfattet af en prøveperiode, indtil samtlige følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Mindst to år er forløbet fra den dato, hvor eksponeringen omfattet af kreditlempelser blev omklassificeret som ikke misligholdt.
 - b) Regelmæssige og rettidige betalinger har fundet sted i mindst halvdelen af den periode, hvor eksponeringen ville være omfattet af en prøveperiode, hvilket har ført til betaling af et væsentligt samlet beløb af hovedstol eller renter.
 - c) Ingen af eksponeringerne over for låntager er i restance med over 30 dage.

Artikel 47b

Kreditlempelser

1. En kreditlempelse er et instituts indrømmelse over for en låntager, som har eller sandsynligvis vil få vanskeligheder med at opfylde sine finansielle forpligtelser. En indrømmelse kan medføre et tab for långiver og indebærer et af følgende tiltag:
 - a) ændring af vilkår og betingelser for en gældsforpligtelse, hvis en sådan ændring ikke ville være blevet bevilget, hvis låntageren ikke havde haft vanskeligheder med at opfylde sine finansielle forpligtelser
 - b) hel eller delvis refinansiering af en gældsforpligtelse, hvis en sådan refinansiering ikke ville være blevet bevilget, hvis låntageren ikke havde haft vanskeligheder med at opfylde sine finansielle forpligtelser.
2. Mindst følgende situationer anses for at være kreditlempelser:
 - a) nye kontraktvilkår er gunstigere for låntager end tidligere kontraktvilkår, hvis låntager har eller sandsynligvis vil få vanskeligheder med at opfylde sine finansielle forpligtelser

- b) nye kontraktvilkår er gunstigere for låntager, end de kontraktvilkår, der tilbydes af samme institut over for låntagere med en på dette tidspunkt tilsvarende risikoprofil, hvis låntager har eller sandsynligvis vil få vanskeligheder med at opfylde sine finansielle forpligtelser
- c) eksponeringen i henhold til de oprindelige kontraktvilkår var klassificeret som misligholdt før ændringen af kontraktvilkårene eller ville være blevet klassificeret som misligholdt, hvis kontraktvilkårene ikke var blevet ændret
 - d) foranstaltningen medfører en hel eller delvis annullering af gældsforpligtelsen
 - e) instituttet godkender udnyttelsen af klausuler, der gør det muligt for låntager at ændre kontraktvilkårene, og eksponeringen blev klassificeret som misligholdt før udnyttelsen af sådanne klausuler, eller ville blive klassificeret som misligholdt, hvis disse klausuler ikke var blevet udnyttet
- f) låntager foretog på eller tæt på tidspunktet for bevillingen af gælden betalinger på hovedstolen eller af renter på en anden gældsforpligtelse hos samme institut, der var klassificeret som en misligholdt eksponering eller ville være blevet klassificeret som misligholdt, hvis disse betalinger ikke havde fundet sted
 - g) ændringen af kontraktvilkårene indebærer tilbagebetalinger gennem overtagelse af sikkerhedsstillelse i tilfælde, hvor en sådan ændring udgør en indrømmelse.

3. Følgende omstændigheder er indikatorer for, at der kan være blevet vedtaget kreditlempelser:

- a) den oprindelige kontrakt har været i restance i over 30 dage mindst én gang i de tre måneder forud for ændringen eller ville have været i restance i over 30 dage uden ændringen
- b) låntager foretog på eller tæt på tidspunktet for indgåelse af kreditaftalen betalinger på hovedstolen eller af renter på en anden gældsforpligtelse hos samme institut, som havde været i restance i 30 dage mindst én gang i de tre måneder forud for bevillingen af ny gæld
- c) instituttet godkender udnyttelsen af klausuler, der gør det muligt for låntager at ændre kontraktvilkårene, og eksponeringen har været i restance i 30 dage eller ville have været i restance i 30 dage, hvis disse klausuler ikke var blevet udnyttet.

4. Med henblik på denne artikel skal en låntagers vanskeligheder med at opfylde sine finansielle forpligtelser vurderes på låntagerniveau under hensyntagen til alle de juridiske enheder i låntagers koncern, som er omfattet af koncernens regnskabsmæssige konsolidering, og til de fysiske personer, der kontrollerer den pågældende koncern.

Artikel 47c

Fradrag for misligholdte eksponeringer

1. Med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), beregner institutterne det relevante beløb for utilstrækkelig dækning særskilt for hver misligholdt eksponering, der skal fradrages i de egentlige kernekapitalposter, ved at fratække det beløb, der er beregnet i litra b), fra det beløb, der er beregnet i litra a), hvis det beløb, der er omhandlet i litra a), overstiger beløbet omhandlet i litra b):
 - a) summen af:
 - i) den usikrede del, hvis en sådan findes, af hver misligholdt eksponering multipliceret med den relevante faktor som omhandlet i stk. 2

- ii) den sikrede del, hvis en sådan findes, af hver misligholdt eksponering multipliceret med den relevante faktor som omhandlet i stk. 3
- b) summen af følgende poster, forudsat at de vedrører den samme misligholdte eksponering:
 - i) specifikke kreditrisikjusteringer
 - ii) yderligere værdjusteringer i overensstemmelse med artikel 34 og 105
 - iii) andre reduktioner af kapitalgrundlaget
- iv) for institutter, der beregner beløbene for risikovægtede eksponeringer ved hjælp af den interne ratingbaserede metode, den absolutte værdi af de beløb, der fratrækkes i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra d), og som vedrører misligholdte eksponeringer, hvor den absolutte værdi, der tilskrives hver misligholdt eksponering, beregnes ved at multiplicere de beløb, der fratrækkes i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra d), med bidraget fra det forventede tab på den misligholdte eksponering til det samlede forventede tab på misligholdte eller ikkemisligholdte eksponeringer, alt efter hvad der er relevant
- v) hvis en misligholdt eksponering er erhvervet til en lavere pris end det beløb, som debitor skylder, forskellen mellem anskaffelsesprisen og det beløb, som debitor skylder
- vi) beløb, som instituttet har afskrevet, siden eksponeringen blev klassificeret som misligholdt.

Den sikrede del af en misligholdt eksponering er den del af eksponeringen, der med henblik på beregning af kapitalgrundlagskravene i henhold til tredje del, afsnit II, anses for at være dækket af en finansieret kreditrisikoafdækning eller en ufinansieret kreditrisikoafdækning eller for at være fuldt og helt sikret ved pant i fast ejendom.

Den usikrede del af en misligholdt eksponering svarer til den eventuelle forskel mellem værdien af eksponeringen som omhandlet i artikel 47a, stk. 1, og den eventuelt sikrede del af eksponeringen.

2. Med henblik på stk. 1, litra a), nr. i), anvendes følgende faktorer:

- a) 0,35 for den usikrede del af en misligholdt eksponering, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det tredje år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt
- b) 1 for den usikrede del af en misligholdt eksponering, der skal anvendes fra den første dag i det fjerde år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt.

3. Med henblik på stk. 1, litra a), nr. ii), anvendes følgende faktorer:

- a) 0,25 for den sikrede del af en misligholdt eksponering, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det fjerde år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt
- b) 0,35 for den sikrede del af en misligholdt eksponering, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det femte år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt
- c) 0,55 for den sikrede del af en misligholdt eksponering, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det sjette år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt
- d) 0,70 for den del af en misligholdt eksponering, for hvilken der er stillet sikkerhed i fast ejendom i henhold til tredje del, afsnit II, eller som er et boliglån garanteret af en anerkendt udbyder af kreditrisi-

koafdækning, jf. artikel 201, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det syvende år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt

e) 0,80 for den del af en misligholdt eksponering, for hvilken der er stillet sikkerhed i form af anden finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning i henhold til tredje del, afsnit II, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det syvende år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt

f) 0,80 for den del af en misligholdt eksponering, for hvilken der er stillet sikkerhed i fast ejendom i henhold til tredje del, afsnit II, eller som er et boliglån garanteret af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 201, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det ottende år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt

g) 1 for den del af en misligholdt eksponering, for hvilken der er stillet sikkerhed i form af anden finansieret eller ufinansieret kreditrisikoafdækning i henhold til tredje del, afsnit II, der skal anvendes fra den første dag i det ottende år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt

h) 0,85 for den del af en misligholdt eksponering, for hvilken der er stillet sikkerhed i fast ejendomi henhold til tredje del, afsnit II, eller som er et boliglån garanteret af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 201, der skal anvendes i perioden mellem den første og den sidste dag i det niende år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt

i) 1 for den del af en misligholdt eksponering, for hvilken der er stillet sikkerhed i fast ejendom i henhold til tredje del, afsnit II, eller som er et boliglån garanteret af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning, jf. artikel 201, der skal anvendes fra den første dag i det tiende år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt.

4. Uanset stk. 3 gælder følgende faktorer for den del af den misligholdte eksponering, som er garanteret eller forsikret af et officielt eksportkreditagentur:

a) 0 for den sikrede del af den misligholdte eksponering, der skal anvendes i perioden mellem et og syv år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt, og

b) 1 for den sikrede del af den misligholdte eksponering, der skal anvendes fra den første dag i det ottende år efter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt.

5. EBA vurderer de forskellige former for praksis, der anvendes til værdiansættelse af sikrede misligholdte eksponeringer og kan udarbejde retningslinjer for at fastlægge en fælles metode, herunder eventuelle minimumskrav til en ny værdiansættelse med hensyn til timing og ad hoc-metoder, for den tilsynsmæssige værdiansættelse af anerkendte former for finansieret og ikkefinansieret kreditrisikoafdækning, navnlig med hensyn til antagelser vedrørende genindvindingen og retshåndhævelsen heraf. Disse retningslinjer kan også omfatte en fælles metode til bestemmelse af den sikrede del af en misligholdt eksponering, jf. stk. 1.

Disse retningslinjer udstedes i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Uanset stk. 2 gælder det, at når der for en eksponering bevilges kreditlempelse mellem et og to årefter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt, finder den faktor, der finder anvendelse i overensstemmelse med stk. 2, på det tidspunkt, hvor kreditlempelsen bevilges, anvendelse i en yderligere periode på et år.

Uanset stk. 3 gælder det, at når der for en eksponering bevilges en kreditlempelse mellem to og seks årefter det tidspunkt, hvor den blev klassificeret som misligholdt, finder den faktor, der finder anvendelse i

overensstemmelse med stk. 3, på det tidspunkt, hvor kreditlempelsen bevilges, anvendelse i en yderligere periode på et år.

Nærværende stykke finder kun anvendelse i forhold til den første kreditlempelse, der er blevet bevilget, siden eksponeringen blev klassificeret som misligholdt.«

3) Artikel 111, stk. 1, første afsnit, indledningen, affattes således:

»1. En aktivposts eksponeringsværdi er den resterende regnskabsmæssige værdi efter specifikke kreditrisikojusteringer i overensstemmelse med artikel 110, yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 og 105, beløb fradraget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), og andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med aktivposten. Eksponeringsværdien af en ikkebalance- ført post opført i bilag I er følgende procentdel af dens nominelle værdi efter reduktion af specifikke kreditrisikojusteringer og beløb fratrukket i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m):«.

4) Artikel 127, stk. 1, affattes således:

»1. Den usikrede del af en post, hvor låntager er i misligholdelse i henhold til artikel 178, eller i tilfælde af detaileksponeringer den usikrede del af en kreditfacilitet, som er i misligholdelse i henhold til artikel 178, tildeles en risikovægt på:

a) 150 %, når summen af justeringerne af den specifikke kreditrisiko og de beløb, der er fradraget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), er mindre end 20 % af den usikrede del af eksponeringens værdi, hvis disse specifikke kreditrisikojusteringer og fradrag ikke blev foretaget

b) 100 %, når summen af justeringerne af den specifikke kreditrisiko og de beløb, der er fradraget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m), er mindst 20 % af den usikrede del af eksponeringens værdi, hvis disse specifikke kreditrisikojusteringer og fradrag ikke blev foretaget.«

5) Artikel 159 affattes således:

»Artikel 159

Behandling af værdien af de forventede tab

Institutterne trækker værdien af de forventede tab, der beregnes i overensstemmelse med artikel 158, stk. 5, 6 og 10, fra de generelle og specifikke kreditrisikojusteringer i overensstemmelse med artikel 110, yderligere værdijusteringer i overensstemmelse med artikel 34 og 105 og andre reduktioner af kapitalgrundlaget i forbindelse med disse eksponeringer, bortset fra fradrag foretaget i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra m). Nedslag i forbindelse med balanceførte eksponeringer, der er erhvervet som misligholdte eksponeringer, jf. artikel 166, stk. 1, behandles på samme måde som specifikke kreditrisikojusteringer. Specifikke kreditrisikojusteringer for misligholdte eksponeringer må ikke anvendes til at dække værdien af forventede tab på andre eksponeringer. Værdien af de forventede tab vedrørende securitiserede eksponeringer og de generelle og specifikke kreditrisikojusteringer, der foretages for disse eksponeringer, indgår ikke i denne beregning.«

6) Artikel 178, stk. 1, litra b), affattes således:

»b) Låntageren har i over 90 dage været i restance med en væsentlig gældsforpligtelse over for instituttet, moderselskabet eller et af dets datterselskaber. De kompetente myndigheder kan erstatte de 90 dage med 180 dage for eksponeringer sikret ved pant i beboelsesejendomme eller SMV-erhvervsejendomme i

detaileksponeringsklassen samt for eksponeringer mod offentlige enheder. De 180 dage gælder ikke med henblik på artikel 36, stk. 1, litra m), og artikel 127.«

7) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 469a

Undtagelser fra fradrag i egentlige kernekapitalposter for misligholdte eksponeringer

Uanset artikel 36, stk. 1, litra m), undlader institutter at fratække det relevante beløb for den utilstrækkelige dækning af misligholdte eksponeringer i de egentlige kernekapitalposter, hvis eksponeringen oprandt før den 26. april 2019.

Hvis vilkårene og betingelserne for en eksponering, som oprandt før den 26. april 2019, ændres af instituttet på en måde, der øger instituttets eksponering over for låntager, betragtes eksponeringen som værende oprandt på den dato, hvor ændringen finder anvendelse, og ophører med at være omfattet af undtagelsen i stk. 1.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. april 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer

(Den Europæiske Unions Tidende L 111 af 25. april 2019)

Side 8, artikel 1, nr. 2), ny artikel 47a, stk. 6, andet afsnit, indledningen I

stedet for:

»Fuld og rettidig tilbagebetaling anses ikke for sandsynlig, medmindre låntager har udført regelmæssige og rettidige betalinger af beløb svarende til et af følgende:«

læses:

»Fuld og rettidig tilbagebetaling kan anses for sandsynlig, hvis låntager har udført regelmæssige og rettidige betalinger af beløb svarende til et af følgende:«.

- 1) EUT C 79 af 4.3.2019, s. 1.
- 2) EUT C 367 af 10.10.2018, s. 43.
- 3) Europa-Parlamentets holdning af 14.3.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 9.4.2019.
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/77/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EUT L 48 af 23.2.2011, s. 1).
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).
- 9) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for institutters indberetning med henblik på tilsyn i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (EUT L 191 af 28.6.2014, s. 1).

Bilag 3

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING 2020/873

af 24. juni 2020

om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2019/876, for så vidt angår visse justeringer som reaktion på covid-19-pandemien

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, under

henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁴⁾ fastsætter sammen med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁵⁾ den reguleringsmæssige ramme for tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber («institutter»), der driver virksomhed i Unionen. Denne reguleringsmæssige tilsynsramme, som blev vedtaget i kølvandet på den finanskrisen, der udspillede sig i 2007-2008, og som hovedsagelig er baseret på internationale standarder, der blev vedtaget i 2010 af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS), kendt som Basel III-rammen, har bidraget til at styrke modstandsdygtigheden hos de institutter, der udøver virksomhed i Unionen, og til at gøre dem bedre rustet til at imødegå potentielle vanskeligheder, herunder vanskeligheder som følge af eventuelle fremtidige kriser.
- (2) Siden forordning (EU) nr. 575/2013 trådte i kraft, er den blevet ændret flere gange for at afhjælpe de resterende svagheder i den reguleringsmæssige ramme for tilsyn og for at gennemføre nogle udestående elementer af den globale reform af finansielle tjenesteydelser, som er afgørende for at sikre institutternes modstandsdygtighed. Blandt disse ændringer er der ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395⁶⁾ indført overgangsordninger i forordning (EU) nr. 575/2013 for afbødning af virkningen på kapitalgrundlaget af indførelsen af den internationale regnskabsstandard for finansielle instrumenter

(IFRS 9). Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630⁷⁾ er der indført et krav iforordning (EU) nr. 575/2013 til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer, den såkaldte tilsynsmæssige bagstopperordning.

- (3) Desuden er der ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876⁸⁾ indført nogle af Basel III-rammens sidste elementer i forordning (EU) nr. 575/2013. Disse elementer omfatter bl.a. en ny definition af gearingsgraden og en gearingsgradbuffer, der begge forhindrer institutter i at øge gearingen i overdrevent omfang, samt bestemmelser om en gunstigere tilsynsmæssig behandling af visse softwareaktiver og om en gunstigere behandling af visse lån med sikkerhed i pensioner eller løn, en revideret støttestøttefaktor for lån til små og mellemstore virksomheder (SMV'er) («SMV-støttefaktoren») og

en støttefaktor for infrastrukturprojekter og en ny justering af kapitalgrundlagskrav for kreditrisiko for eksponeringer mod enheder, der driver eller finansierer fysiske strukturer eller faciliteter, systemer og net, der leverer eller støtter grundlæggende offentlige tjenester («infrastrukturstøttefaktorerne«).

- (4) Det alvorlige økonomiske chok forårsaget af covid-19-pandemien og de ekstraordinære inddæmningsforanstaltninger har haft vidtrækkende konsekvenser for økonomien. Virksomheder står over for forstyrrelser i forsyningskæderne, midlertidige lukninger og mindre efterspørgsel, mens husholdningerne er konfronteret med arbejdsløshed og et fald i indtægterne. Offentlige myndigheder på EU-niveau og medlemsstatsniveau har truffet afgørende tiltag for at støtte husholdninger og solvente virksomheder, således at de kan modstå denne alvorlige, men midlertidige afmatning i den økonomiske aktivitet og den deraf følgende mangel på likviditet.
- (5) Institutterne spiller en central rolle med hensyn til at bidrage til genopretningen. Samtidig vil de sandsynligvis blive påvirket af forværringen af den økonomiske situation. Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (EBA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁹⁾, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) (ESMA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010¹⁰⁾ og de kompetente myndigheder har stillet midlertidig kapital, likviditet og driftsmæssig lempelse til rådighed for institutterne for at sikre, at institutterne fortsat kan opfylde deres rolle med hensyn til at finansiere realøkonomien trods det mere udfordrende miljø. Kommissionen, Den Europæiske Centralbank og EBA har navnlig skabt klarhed om anvendelsen af den fleksibilitet, der allerede er indbygget i forordning (EU) nr. 575/2013, ved at udstede fortolkninger og retningslinjer for anvendelsen af tilsynsrammen i forbindelse med covid-19. Sådanne retningslinjer omfatter Kommissionens fortolkende meddelelse af 28. april 2020 om anvendelse af de regnskabs- og tilsynsmæssige rammer til at fremme banklångivningen i EU — Støtte til virksomheder og husholdninger under covid-19«. Som reaktion på covid-19-pandemien har BCBS også udvist en vis fleksibilitet med hensyn til anvendelsen af internationale standarder.
- (6) Det er vigtigt, at institutterne anvender deres kapital der, hvor det er mest nødvendigt, og at Unionens reguleringsmæssige ramme gør dette lettere, samtidig med at det sikres, at institutterne udviser forsigtighed. I tillæg til den fleksibilitet, som allerede er indbygget i de eksisterende regler, vil målrettede ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2019/876 sikre, at denne tilsynsmæssige ramme fungerer problemfrit sammen med de forskellige foranstaltninger, der tager sigte på at afhjælpe covid-19-pandemien.
- (7) De særlige omstændigheder i forbindelse med covid-19-pandemien og udfordringernes hidtil usete omfang har udløst krav om omgående handling for at sikre, at institutterne er i stand til effektivt at kanalisere midler videre til virksomheder og husholdninger og afbøde det økonomiske chok, der er forårsaget af covid-19-pandemien.
- (8) De garantier, som ydes i forbindelse med covid-19-pandemien af nationale regeringer eller andre offentlige enheder, der anses som lige så kreditværdige i henhold til standardmetoden til kreditrisikoreduktion i tredje del, kapitel 4, i forordning (EU) nr. 575/2013, kan for så vidt angår deres risikobegrænsende virkninger sammenlignes med garantier fra officielle eksportkreditagenturer, jf. artikel 47c i forordning (EU) nr. 575/2013. Det er derfor berettiget at bringe kravene til minimumsdækning for misligholdte eksponeringer, der drager fordel af garantier fra nationale regeringer eller andre offentlige enheder, på linje med kravene til misligholdte eksponeringer, der drager fordel af garantier fra officielle eksportkreditagenturer.

- (9) Det er i forbindelse med covid-19-pandemien blevet klart, at muligheden for midlertidigt at udelukke visse eksponeringer mod centralbanker fra beregningen af et instituts samlede eksponeringsmål, jf. artikel 429a i forordning (EU) nr. 575/2013, som ændret ved forordning (EU) 2019/876, kunne vise sig at være af afgørende betydning i en krisesituation. Muligheden for at udelukke sådanne eksponeringer finder dog først anvendelse fra den 28. juni 2021. De kompetente myndigheder vil derfor inden nævnte dato ikke kunne gøre brug af nævnte instrument til at imødegå den stigning i eksponeringer mod centralbanker, som forventes at indtræffe som følge af de pengepolitiske foranstaltninger, der træffes for at afbøde økonomiske konsekvenser af covid-19-pandemien. Desuden synes nævnte instruments effektivitet hæmmet af den mindskede fleksibilitet, der følger af den afbødningsmekanisme, der er knyttet til sådanne midlertidige udelukkelse, og som ville begrænse institutternes mulighed for at øge eksponeringer mod centralbanker i en krisesituation. Dette kunne i sidste ende føre til, at et institut tvinges til at reducere sit omfang af långivning til husholdninger og virksomheder. For at undgå uønskede konsekvenser i forbindelse med afbødningsmekanismen og sikre denne udelukkelses effektivitet i forhold til eventuelle fremtidige chok og kriser bør afbødningsmekanismen derfor ændres. Med henblik på at sikre, at denne valgmulighed er til rådighed under covid-19-pandemien, bør muligheden for midlertidigt at udelukke visse eksponeringer mod centralbanker allerede være til rådighed, inden gearingsgradkravet i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 finder anvendelse den 28. juni 2021. Indtil de ændrede bestemmelser om beregningen af gearingsgraden, jf. forordning (EU) 2019/876, finder anvendelse, bør artikel 429a fortsat finde anvendelse med den ordlyd, som blev indført ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/62¹¹⁾.
- (10) I 2017 reviderede BCBS beregningen af eksponeringsværdien bag gearingsgraden af almindelige køb og salg, der endnu ikke er afregnet, for at sikre, at behandlingen korrekt afspejler den indbyggede gearing i forbindelse med disse handler, og at eventuelle regnskabsmæssige forskelle ikke påvirker beregningen mellem institutter med sammenlignelige positioner. I Unionen blev revisionen indført ved forordning (EU) 2019/876. Denne gunstigere behandling finder dog først anvendelse fra den 28. juni 2021. Eftersom den reviderede beregning vil afspejle en transaktions faktiske gearing mere hensigtsmæssigt og samtidig øge et instituts evne til at yde lån og absorbere tab under covid-19-pandemien, bør institutterne derfor allerede have mulighed for midlertidigt at anvende den reviderede beregning, inden den bestemmelse, der blev indført ved forordning (EU) 2019/876, finder anvendelse på alle institutter i Unionen.
- (11) Mange af de institutter, der udøver virksomhed i Unionen, har været omfattet af IFRS 9 siden den 1. januar 2018. I overensstemmelse med internationale standarder vedtaget af BCBS blev der ved forordning (EU) 2017/2395 indført overgangsordninger i forordning (EU) nr. 575/2013 for at afbøde den potentielt betydelige negative indvirkning på institutters egentlige kernekapital som følge af indregningen af forventede kredittab i henhold til IFRS 9.
- (12) Hvis IFRS 9 anvendes under den økonomiske nedgang forårsaget af covid-19-pandemien, kan det føre til en pludselig markant stigning i nedskrivninger til forventede kredittab, da det for mange eksponeringers vedkommende kan blive nødvendigt at beregne de forventede tab i deres løbetid. BCBS, EBA og ESMA har præciseret, at institutter forventes ikke at anvende deres eksisterende tilgange til forventede kredittab automatisk i ekstraordinære situationer som covid-19-pandemien, men i stedet gøre brug af den fleksibilitet, der er indbygget i IFRS 9, f.eks. til at tillægge langsigtede økonomiske tendenser behørig vægt. BCBS indvilligede den 3. april 2020 i at tillade større fleksibilitet i forbindelse med gennemførelsen af de overgangsordninger, som indfaser virkningen af IFRS 9. For at begrænse den eventuelle volatilitet i den lovpligtige kapital, der kan opstå, hvis covid-19-pandemien medfører en markant stigning i nedskrivninger til forventede kredittab, er det nødvendigt at forlænge overgangsordningerne også i EU-retten.

(13) For at afbøde den potentielle indvirkning, som en pludselig stigning i nedskrivninger til forventede kredittab kan få på institutternes evne til at yde lån til kunder på tidspunkter, hvor det er mest nødvendigt, bør overgangsordningerne forlænges med to år, og institutterne bør kunne medregne enhver stigning i nye nedskrivninger til forventede kredittab, som de indregner i 2020 og 2021 for finansielle aktiver, der ikke er værdiforringede, fuldt ud i deres egentlige kernekapital. Disse ændringer vil yderligere afbøde covid-19-pandemiens indvirkning på den mulige stigning i institutternes behov for nedskrivninger i henhold til IFRS 9, samtidig med at overgangsordningerne for de beløb, der blev fastsat for de forventede kredittab før covid-19-pandemien, opretholdes.

(14) De institutter, der tidligere har besluttet at anvende eller ikke at anvende overgangsordningerne, bør kunne omgøre denne beslutning når som helst i den nye overgangsperiode på betingelse af, at de har fået forudgående tilladelse fra deres kompetente myndighed. Den kompetente myndighed bør sikre, at sådanne omgørelser ikke er motiveret af overvejelser om regularitragte. Institutterne bør efterfølgende og betinget af den kompetente myndigheds forudgående tilladelse have mulighed for at beslutte at ophøre med at anvende overgangsordningerne.

(15) Covid-19-pandemiens ekstraordinære indvirkning kan også iagttages i forbindelse med den ekstreme grad af volatilitet på de finansielle markeder, som sammen med usikkerheden fører til en højere forrentning af den offentlige gæld, hvilket for sit vedkommende fører til urealiserede tab på institutternes beholdninger af offentlig gæld. For at afbøde den betydelige negative indvirkning af volatiliteten på statsgældsmarkederne under covid-19-pandemien på institutternes lovpligtige kapital og dermed på institutternes evne til at yde lån til kunder bør der genindføres et midlertidigt filter til at afbøde disse virkninger.

(16) Institutterne skal dagligt backteste deres interne modeller for at vurdere, om disse modeller skaber tilstrækkelige kapitalkrav til at absorbere tab på handelsbeholdningen. Fejl i backtestingkravet, også kendt som overskridelser, vil, hvis de overstiger et vist antal pr. år, medføre, at der anvendes en supplerende kvantitativ multiplikator på kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko beregnet ved hjælp af interne modeller. Backtestingkravet er yderst procyklisk i en periode med ekstrem volatilitet, såsom den der er forårsaget af covid-19-pandemien. Som følge af krisen er den kvantitative markedsrisikomultiplikator, der anvendes på interne modeller, steget betydeligt. Selv om Basel III-rammen vedrørende markedsrisiko giver de kompetente myndigheder mulighed for at udjævne sådanne ekstraordinære hændelser i interne modeller for markedsrisici, er en sådan tilsynsmæssig beslutning ikke fuldt ud til rådighed i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013. Der bør derfor indføres yderligere fleksibilitet for de kompetente myndigheder med henblik på at afbøde de negative virkninger af den ekstreme markedsvolatilitet, der er konstateret under covid-19-pandemien, for at udelukke de overskridelser mellem den 1. januar 2020 og den 31. december 2021, der ikke skyldes mangler i de interne modeller. På grundlag af erfaringerne fra covid-19-pandemien bør Kommissionen vurdere, om der også bør stilles en sådan fleksibilitet til rådighed under fremtidige tilfælde af ekstrem markedsvolatilitet.

(17) I marts 2020 reviderede Gruppen af Centralbankchefer og Finanstilsynschefer tidsplanen for gennemførelsen af de sidste elementer i Basel III-rammen. Selv om de fleste af de sidste elementer stadig mangler at blive gennemført i EU-retten, er gearingsgradbufferkravet for globale systemisk vigtige institutter allerede blevet gennemført ved de ændringer, der blev indført ved forordning (EU) 2019/876. Derfor og for at sikre lige vilkår på internationalt plan for institutter, der er etableret i Unionen, og som også driver virksomhed uden for Unionen, bør anvendelsesdatoen for gearingsgradbufferkravet i nævnte forordning udskydes et år til den 1. januar 2023. Hvis anvendelsen af gearingsgradbufferkravet udsættes, vil der i udsættelsesperioden ikke være nogen konsekvenser som følge af manglende opfyldelse af dette krav, jf. artikel 141c i direktiv 2013/36/EU, og ingen relateret udlodningsrestriktion, jf. nævnte direktivs artikel 141b.

- (18) Hvad angår lån, der ydes af kreditinstitutter til pensionister eller arbejdstagere med en tidsubegrænset kontrakt mod en ubetinget overførsel af en del af låntagerens pension eller løn til det pågældende kreditinstitut, blev artikel 123 i forordning (EU) nr. 575/2013 ændret ved forordning (EU) 2019/876 for at give mulighed for en gunstigere behandling af sådanne lån. Hvis sådan behandling anvendes i forbindelse med covid-19-pandemien, vil det give institutterne et incitament til at øge långivningen til arbejdstagere og pensionister. Det er derfor nødvendigt at fremrykke nævnte bestemmelses anvendelsesdato, således at institutterne kan anvende bestemmelsen allerede under covid-19-pandemien.
- (19) Da SMV-støttefaktoren og infrastrukturstøttefaktoren giver mulighed for en gunstigere behandling af visse eksponeringer mod SMV'er og infrastruktur, vil deres anvendelse i forbindelse med covid-19-pandemien give institutterne et incitament til at øge hårdt tiltrængt långivning. Det er derfor nødvendigt at fremrykke disse to støttefaktorers anvendelsesdato, således at institutterne kan anvende dem allerede under covid-19-pandemien.
- (20) Den tilsynsmæssige behandling af visse softwareaktiver blev ændret ved forordning (EU) 2019/876 for yderligere at støtte overgangen til en mere digitaliseret banksektor. Der bør i forbindelse med den fremskyndede udbredelse af digitale tjenester som følge af offentlige foranstaltninger, der er vedtaget for at afhjælpe covid-19-pandemien, ske fremrykning af datoen for anvendelsen af disse ændringer.
- (21) Offentlig finansiering gennem udstedelse af statsobligationer, der er denomineret i en anden medlemsstats nationale valuta, kan være nødvendig for at støtte foranstaltninger til at bekæmpe konsekvenserne af covid-19-pandemien. For at undgå unødvendige begrænsninger for institutter, der investerer i sådanne obligationer, er det hensigtsmæssigt at genindføre overgangsordningerne for eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, hvor disse eksponeringer er denomineret i en anden medlemsstats nationale valuta, for så vidt angår behandlingen af sådanne eksponeringer i henhold til kreditrisikorammen og at forlænge overgangsordningerne for så vidt angår behandlingen af sådanne eksponeringer i henhold til grænserne for store eksponeringer.
- (22) Under de særlige omstændigheder, som covid-19-pandemien har foranlediget, forventes interessenterne at bidrage til indsatsen hen imod genopretning. EBA, Den Europæiske Centralbank og andre kompetente myndigheder har udstedt henstillinger til institutter om at suspendere udbyttebetalinger og aktietilbagekøb under covid-19-pandemien. For at sikre en konsekvent anvendelse af sådanne henstillinger bør de kompetente myndigheder gøre fuld brug af deres tilsynsbeføjelser, herunder beføjelser til at pålægge bindende restriktioner på udlodninger for institutter eller begrænsninger på variabel løn, hvor det er relevant, i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU. På grundlag af erfaringerne fra covid-19-pandemien bør Kommissionen vurdere, om de kompetente myndigheder bør tillægges yderligere bindende beføjelser til at indføre restriktioner på udlodninger under særlige omstændigheder.
- (23) Målet for denne forordning, nemlig at maksimere institutternes evne til at yde lån og til at absorbere tab i forbindelse med covid-19-pandemien, samtidig med at sådanne institutters modstandsdygtighed fortsat sikres, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (24) For at de ekstraordinære støtteforanstaltninger, der vedtages med henblik på at afhjælpe virkningen af covid-19-pandemien, skal være fuldt ud effektive med hensyn til fortsat at sikre en mere modstandsdygtig banksektor og tilskynde institutterne til at fortsætte långivningen, er det nødvendigt, at den afhjælpende virkning af disse foranstaltninger omgående afspejles i den måde, som de reguleringsmæssige

ge kapitalkrav fastsættes på. Denne forordning bør under hensyn til disse hastende justeringer af den tilsynsmæssige ramme træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

(25) I betragtning af den hastende karakter som følge af de ekstraordinære omstændigheder, der følger af covid-19-pandemien, bør der ske fravigelse af den periode på otte uger, der er omhandlet i artikel 4 i protokol nr. 1 om de nationale parlamenters rolle i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

(26) Forordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) 2019/876 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) nr. 575/2013

Forordning (EU) nr. 575/2013 ændres som følger:

1) I artikel 47c, stk. 4, affattes indledningen således:

»4. Uanset denne artikels stk. 3 gælder følgende faktorer for den del af den misligholdte eksponering, som er garanteret eller forsikret af et officielt eksportkreditagentur eller garanteret eller regaranteret af en anerkendt udbyder af dækning som omhandlet i artikel 201, stk. 1, litra a)-e), hvor disse usikrede eksponeringer ville blive tillagt en 0 % risikovægt efter tredje del, afsnit II, kapitel 2:«

2) Artikel 114, stk. 6, udgår

3) Artikel 150, stk. 1, litra d), første afsnit, nr. ii), læses således:

»ii) eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker risikovægtes med 0 % i henhold til artikel 114, stk. 2 eller 4«

4) I artikel 429a, som ændret ved forordning (EU) 2019/876, foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, litra n), læses indledningen således:

»n) følgende eksponeringer mod instituttets centralbank og underlagt betingelserne i stk. 5 og 6:«

b) Stk. 5 ændres således:

i) Indledningen affattes således:

»Institutterne kan udelukke de i stk. 1, litra n), anførte eksponeringer, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:«

ii) følgende litra tilføjes:

»c) instituttets kompetente myndighed har efter høring af den relevante centralbank bestemt, fra hvilken dato de særlige omstændigheder anses for at være indtrådt, og meddelt denne dato offentligt; datoen fastsættes til udgangen af et kvartal.«

c) I stk. 7 affattes definitionerne af »EM_{LR}« og »CB« således:

»EM_{LR} = instituttets samlede eksponeringsmål som beregnet i overensstemmelse med artikel 429, stk. 4, inklusive de udelukkede eksponeringer i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1, litra n), på datoen for den offentlige erklæring, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 5, litra c), og

CB = den samlede daglige gennemsnitlige værdi af instituttets eksponeringer mod dets centralbank, beregnet over den fulde reservekravsperiode for centralbanken umiddelbart inden datoen omhandlet i stk. 5, litra c), som kan udelukkes i overensstemmelse med stk. 1, litra n).«

5) Artikel 467 udgår

6) Artikel 468 affattes således:

»Artikel 468

Midlertidig behandling af urealiserede gevinster og tab opgjort til dagsværdi gennem anden totalindkomst i lyset af covid-19-pandemien

1. Uanset artikel 35 kan institutterne i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2022 (»perioden med midlertidig behandling«) fratække et beløb A som fastlagt i overensstemmelse med følgende formel i beregningen af deres egentlige kernekapitalposter:

hvor:

a = beløbet for urealiserede gevinster og tab akkumuleret siden den 31. december 2019 medregnet som »ændringer i dagsværdien af gældsinstrumenter, der måles til dagsværdi gennem anden totalindkomst« på balancen, svarende til eksponeringer mod centralregeringer eller mod regionale eller lokale myndigheder, jf. nærværende forordnings artikel 115, stk. 2, og mod offentlige enheder, jf. nærværende forordnings artikel 116, stk. 4, bortset fra finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1126/2008 (»bilaget vedrørende IFRS 9«), og

f = den faktor, der gælder for hvert indberetningsår i perioden med midlertidig behandling i overensstemmelse med stk. 2.

2. Institutterne anvender følgende faktorer f til beregning af beløbet A omhandlet i stk. 1:

a) 1 i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020

b) 0,7 i perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2021

c) 0,4 i perioden fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2022.

3. Hvis et institut beslutter at anvende den midlertidige behandling, jf. stk. 1, underretter det den kompetente myndighed om sin beslutning senest 45 dage før skæringsdatoen for indberetning af de oplysninger, der er baseret på nævnte behandling. Med forbehold af den kompetente myndigheds forudgående tilladelse kan instituttet omgøre sin oprindelige beslutning én gang i løbet af perioden med midlertidig behandling. Institutterne offentliggør dette, hvis de anvender nævnte behandling.

4. Hvis et institut fratækker et beløb for urealiserede tab fra sin egentlige kernekapital i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, genberegner det alle de krav, der er fastsat i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU, og som beregnes ved at anvende en af følgende poster:

a) værdien af udskudte skatteaktiver, der er fradraget i egentlige kernekapitalposter i overensstemmelse med artikel 36, stk. 1, litra c), eller som er risikovægtet i overensstemmelse med artikel 48, stk. 4

b) værdien af de specifikke kreditrisikjusteringer.

Ved genberegningen af det relevante krav tager instituttet ikke hensyn til de virkninger, som nedskrivninger til forventede kredittab vedrørende eksponeringer mod centralregeringer eller mod regionale eller lokale myndigheder, jf. denne forordning artikel 115, stk. 2, og mod offentlige enheder, jf. denne forordnings artikel 116, stk. 4, bortset fra finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9, har på disse poster.

5. Ud over at angive de oplysninger, der kræves i ottende del, oplyser institutter, der har besluttet at anvende den midlertidige behandling, der er fastsat i denne artikels stk. 1, i de perioder, der er fastsat i denne artikels stk. 2, værdien af kapitalgrundlaget, den egentlige kernekapital og kernekapitalen, den samlede kapitalprocent, den egentlige kernekapitalprocent, kernekapitalprocenten og den gearingsgrad, som de ville have, hvis de ikke anvendte den nævnte behandling.«

7) I artikel 473a foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) I første afsnit læses indledningen således:

»1. Uanset artikel 50 og indtil udgangen af de overgangsperioder, der er fastsat i nærværende artikels stk. 6 og 6a, kan følgende institutter indregne beløbet beregnet i overensstemmelse med nærværende stykke i deres egentlige kernekapital:«

ii) Andet afsnit affattes således:

»Beløbet omhandlet i første afsnit beregnes som summen af følgende:

a) for eksponeringer, der er underlagt risikovægtning i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 2, et beløb (ABSA) beregnet efter følgende formel:

hvor:

$A_{2,SA}$ = beløbet beregnet i overensstemmelse med stk. 2

$A_{4,SA}$ = beløbet beregnet i overensstemmelse med stk. 4 på grundlag af beløbene beregnet i overensstemmelse med stk. 3

= summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i bilaget vedrørende IFRS 9 og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, med undtagelse af nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9, den 1. januar 2020

= summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i bilaget vedrørende IFRS 9 og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, med undtagelse af nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9, den 1. januar 2018 eller den dato, hvor IFRS 9 anvendes førstegang, alt efter hvilken af disse datoer der er den seneste

f_1 = den gældende faktor fastlagt i stk. 6

f_2 = den gældende faktor fastlagt i stk. 6a

t_1 = stigningen i den egentlige kernekapital, der skyldes skattemæssige fradrag af beløbet $A_{2,SAT2}$

= stigningen i den egentlige kernekapital, der skyldes skattemæssige fradrag af beløbet $A_{4,SAT3}$ =

stigningen i den egentlige kernekapital, der skyldes skattemæssige fradrag af beløbet

b) for eksponeringer, der er underlagt risikovægtning i overensstemmelse med tredje del, afsnit II, kapitel 3, et beløb (AB_{IRB}) beregnet efter følgende formel:

hvor:

$A_{2,IRB}$ = beløbet beregnet i overensstemmelse med stk. 2, som justeret i overensstemmelse med stk. 5, litra a)

$A_{4,IRB}$ = beløbet beregnet i overensstemmelse med stk. 4 på grundlag af beløbene beregnet i overensstemmelse med stk. 3, som justeret i overensstemmelse med stk. 5, litra b) og c)

= summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i bilaget vedrørende IFRS 9 og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, med undtagelse af nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9, med fradrag af summen af de dermed forbundne forventede tab for de samme eksponeringer beregnet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 158, stk. 5, 6 og 10, den 1. januar 2020. Såfremt beregningen resulterer i et negativt tal, fastsætter instituttet værdien af

til nul

= summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i bilaget vedrørende IFRS 9 og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, med undtagelse af nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9, den 1. januar 2018 eller den dato, hvor IFRS 9 anvendes førstegang, alt efter hvilken af disse datoer der er den seneste, med fradrag af summen af de dermed forbundne forventede tab for de samme eksponeringer beregnet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 158, stk. 5, 6 og 10. Såfremt beregningen resulterer i et negativt tal, fastsætter instituttet værdien af

til nul

f_1 = den gældende faktor fastlagt i stk. 6 f_2

= den gældende faktor fastlagt i stk. 6a

t_1 = stigningen i den egentlige kernekapital, der skyldes skattemæssige fradrag af beløbet $A_{2,IRBT2}$

= stigningen i den egentlige kernekapital, der skyldes skattemæssige fradrag af beløbet $A_{4,IRBT3}$ =

stigningen i den egentlige kernekapital, der skyldes skattemæssige fradrag af beløbet

.«

b) Stk. 3, litra a) og b), læses således:

»a) summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i bilaget vedrørende IFRS 9 og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, med undtagelse af nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9, på indberetningsdatoen, og, hvis denne forordnings artikel 468 finder anvendelse, med undtagelse af forventede kredittab beregnet til eksponeringer opgjort til dagsværdi gennem anden totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 4.1.2 A i bilaget vedrørende IFRS 9

b) summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i bilaget vedrørende IFRS 9 og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, med undtagelse af nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9, og, hvis denne forordnings artikel 468 finder anvendelse, med undtagelse af forventede kredittab beregnet til eksponeringer opgjort til dagsværdi gennem anden totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 4.1.2 A i bilaget vedrørende IFRS 9 den 1. januar 2020 eller den dato, hvor IFRS 9 anvendes første gang, alt efter hvilken af disse datoer der er den seneste.«

c) Stk. 5, litra b) og c), læses således:

»b) Institutter erstatter det beløb, der er beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, litra a), med summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i bilaget vedrørende IFRS 9 og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, med undtagelse af nedskrivninger til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9, og, hvor denne forordnings artikel 468 finder anvendelse, med undtagelse af forventede kredittab beregnet for eksponeringer opgjort til dagsværdi via anden totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 4.1.2 A i bilaget vedrørende IFRS 9, med fradrag af summen af de dermed forbundne forventede tab for de samme eksponeringer beregnet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 158, stk. 5, 6 og 10, pr. indberetningsdatoen. Såfremt beregningen resulterer i et negativt tal, fastsætter instituttet værdien af beløbet omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra a), til nul

c) Institutter erstatter det beløb, der er beregnet i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3, litra b), med summen af de forventede kredittab over 12 måneder beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.5 i bilaget vedrørende IFRS 9 og størrelsen af den nedskrivning til forventede kredittab i løbetiden, der er beregnet i overensstemmelse med afsnit 5.5.3 i bilaget vedrørende IFRS 9, med undtagelse af nedskrivninger til forventede kredittab i løbetiden for finansielle aktiver, der er værdiforringede som defineret i appendiks A til bilaget vedrørende IFRS 9 og, hvor denne forordnings artikel 468 finder anvendelse, med undtagelse af forventede kredittab beregnet for eksponeringer opgjort til dagsværdi via anden totalindkomst i overensstemmelse med afsnit 4.1.2 A i bilaget vedrørende IFRS 9, den 1. januar 2020 eller den dato, hvor IFRS 9 anvendes første gang, alt efter hvilken af disse datoer der er den seneste, med fradrag af summen af de dermed forbundne forventede tab for de samme eksponeringer beregnet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 158, stk. 5, 6 og 10, den 1. januar 2020 eller den dato, hvor IFRS 9 anvendes første gang, alt efter hvilken af disse datoer der er den seneste. Såfremt

beregningen resulterer i et negativt tal, fastsætter instituttet værdien af beløbet omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra b), til nul.«

d) Stk. 6 læses således:

»6. Institutter anvender følgende faktorer f1 til beregning af de beløb ABSA og ABIRB, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra a) henholdsvis b):

- a) 0,7 i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020
- b) 0,5 i perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2021
- c) 0,25 i perioden fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2022
- d) 0 i perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2024.

Institutter, hvis regnskabsår begynder efter den 1. januar 2020, men inden den 1. januar 2021, skal tilpasse datoerne i første afsnit, litra a)-d), så de svarer til deres regnskabsår, indberette de justerede datoer til deres kompetente myndighed og offentliggøre dem.

Institutter, der begynder at anvende regnskabsstandarder som omhandlet i stk. 1 den 1. januar 2021 eller derefter, skal anvende de relevante faktorer i overensstemmelse med første afsnit, litra b)-d), så de starter med den faktor, der svarer til året for den første anvendelse af disse regnskabsstandarder.«

e) Følgende stykke indsættes:

»6a. Institutter anvender følgende faktorer f2 til beregning af de beløb ABSA og ABIRB, der er omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra a) henholdsvis b):

- a) 1 i perioden fra den 1. januar 2020 til den 31. december 2020
- b) 1 i perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2021
- c) 0,75 i perioden fra den 1. januar 2022 til den 31. december 2022
- d) 0,5 i perioden fra den 1. januar 2023 til den 31. december 2023
- e) 0,25 i perioden fra den 1. januar 2024 til den 31. december 2024.

Institutter, hvis regnskabsår begynder efter den 1. januar 2020, men inden den 1. januar 2021, skal tilpasse datoerne i første afsnit, litra a)-e), så de svarer til deres regnskabsår, indberette de justerede datoer til deres kompetente myndighed og offentliggøre dem.

Institutter, der begynder at anvende regnskabsstandarder som omhandlet i stk. 1 den 1. januar 2021 eller derefter, skal anvende de relevante faktorer i overensstemmelse med første afsnit, litra b)-e), så de starter med den faktor, der svarer til året for den første anvendelse af disse regnskabsstandarder.«

f) Følgende stykke indsættes:

»7a. Ved genberegning af kravene i denne forordning og i direktiv 2013/36/EU kan institutter uanset nærværende artikels stk. 7, litra b), tillægge en risikovægt på 100 % til det beløb ABSA, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, litra a). Ved beregningen af det samlede eksponeringsmål, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 429, stk. 4, tilføjer institutterne beløbene ABSA og ABIRB som omhandlet i nærværende artikels stk. 1, andet afsnit, litra a) og b), til det samlede eksponeringsmål.

Institutterne må kun én gang vælge, om de vil anvende beregningen i stk. 7, litra b), eller beregningen i nærværende stykkes første afsnit. Institutterne offentliggør deres beslutning.«

g) Stk. 8 læses således:

»8. Udover at angive de oplysninger, der kræves i ottende del, indberetter institutter, der har besluttet at anvende overgangsordningerne fastsat i nærværende artikel, i de perioder, der er fastsat i nærværende artikels stk. 6 og 6a, til de kompetente myndigheder og oplyser værdien af kapitalgrundlaget, den egentlige kernekapital og kernekapitalen, den egentlige kernekapitalprocent, kernekapitalprocenten, den samlede kapitalprocent og den gearingsgrad, som de ville have, hvis de ikke anvendte nærværende artikel.«

h) I stk. 9 foretages følgende ændringer:

i) Første og andet afsnit læses således:

»9. Et institut beslutter, om det vil anvende ordningerne fastsat i nærværende artikel i overgangsperioden og underretter den kompetente myndighed om sin beslutning senest den 1. februar 2018. Har et institut modtaget forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, kan det omgøre sin beslutning i overgangsperioden. Institutter skal offentliggøre enhver beslutning, der træffes i overensstemmelse med nærværende afsnit.

Et institut, der har besluttet at anvende overgangsordningerne fastsat i nærværende artikel, kan beslutte ikke at anvende stk. 4 og underretter i så fald den kompetente myndighed om sin beslutning senest den 1. februar 2018. I så fald skal instituttet sætte beløbene A4,SA, A4,IRB, , , t2 og t3 omhandlet i stk. 1 til nul. Har et institut modtaget forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed, kan det omgøre sin beslutning i overgangsperioden. Institutter skal offentliggøre enhver beslutning, der træffes i overensstemmelse med nærværende afsnit.«

ii) Følgende afsnit tilføjes:

»Et institut, der har besluttet at anvende overgangsordningerne fastsat i nærværende artikel, kan beslutte ikke at anvende stk. 2 og underretter i så fald straks den kompetente myndighed om sin beslutning. I så fald skal instituttet sætte beløbet A2,SA, A2,IRB og t1 omhandlet i stk. 1 til nul. Et institut kan omgøre sin beslutning i overgangsperioden, forudsat at det har modtaget forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed.

De kompetente myndigheder underretter mindst én gang om året EBA om, hvordan de institutter, der er omfattet af deres tilsyn, anvender denne artikel.«

8) I artikel 495 udgår stk. 2

9) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 500a

Midlertidig behandling af offentlig gæld udstedt i en anden medlemsstats valuta

1. Uanset artikel 114, stk. 2, gælder følgende indtil den 31. december 2024 for eksponeringer mod medlemsstaternes centralregeringer og centralbanker, hvor disse eksponeringer er denomineret og finansieret i en anden medlemsstats nationale valuta:

- a) den risikovægt, der anvendes på eksponeringsværdierne indtil den 31. december 2022, udgør 0 % af den risikovægt, der tildeles disse eksponeringer i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2
 - b) den risikovægt, der anvendes på eksponeringsværdierne i 2023, udgør 20 % af den risikovægt, der tildeles disse eksponeringer i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2
 - c) den risikovægt, der anvendes på eksponeringsværdierne i 2024, udgør 50 % af den risikovægt, der tildeles disse eksponeringer i overensstemmelse med artikel 114, stk. 2.
2. Uanset artikel 395, stk. 1, og artikel 493, stk. 4, kan de kompetente myndigheder tillade institutterne at påtage sig eksponeringer som omhandlet i nærværende artikels stk. 1 op til følgende grænser:
- a) 100 % af instituttets kernekapital indtil den 31. december 2023
 - b) 75 % af instituttets kernekapital mellem den 1. januar og den 31. december 2024
 - c) 50 % af instituttets kernekapital mellem den 1 januar og den 31. december 2025.
- De grænser, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a), b) og c), finder anvendelse på eksponeringsværdierne efter hensyntagen til virkningen af kreditrisikoreduktionen i overensstemmelse med artikel 399-403.
3. Uanset artikel 150, stk. 1, litra d), nr. ii), kan institutterne efter at have modtaget de kompetente myndigheders forudgående tilladelse og på de betingelser, der er fastsat i artikel 150, også anvende standardmetoden på eksponeringer mod centralregeringer og centralbanker, når disse eksponeringer tildeles en risikovægt på 0 % i henhold til nærværende artikels stk. 1.

Artikel 500b

Midlertidig udelukkelse af visse eksponeringer mod centralbanker fra det samlede eksponeringsmål i lyset af covid-19-pandemien

1. Uanset artikel 429, stk. 4, kan et institut indtil den 27. juni 2021 udelukke følgende eksponeringer mod instituttets centralbank fra sit samlede eksponeringsmål, jf. dog betingelserne i nærværende artikels stk. 2 og 3:
- a) mønter og sedler, der udgør lovlig valuta i centralbankens jurisdiktion
 - b) aktiver, der udgør fordringer på centralbanken, herunder reserver i centralbanken.

Det beløb, som instituttet udelukker, må ikke overstige det daglige gennemsnitlige beløb for eksponeringerne anført i første afsnit, litra a) og b), over den seneste fulde reservekravsperiode for instituttets centralbank.

2. Et institut kan udelukke de i stk. 1 anførte eksponeringer, hvis instituttets kompetente myndighed efter høring af den relevante centralbank har bestemt og erklæret offentligt, at der er særlige omstændigheder, der berettiger udelukkelsen for at lette gennemførelsen af pengepolitikker.

Eksponeringer, der udelukkes i henhold til stk. 1, skal opfylde begge følgende betingelser:

- a) de er denomineret i den samme valuta som de indskud, der modtages af instituttet
- b) deres gennemsnitlige løbetid overstiger ikke væsentligt den gennemsnitlige løbetid for de indskud, der modtages af instituttet.

Et institut, der fra sit samlede eksponeringsmål udelukker eksponeringer mod sin centralbank i overensstemmelse med stk. 1, skal også oplyse den gearingsgrad, som det ville have, hvis det ikke udelukkede de pågældende eksponeringer.

Artikel 500c

Udelukkelse af overskridelser fra beregningen af plusfaktoren for backtesting i lyset af covid-19-pandemien

Uanset artikel 366, stk. 3, kan de kompetente myndigheder under særlige omstændigheder og i individuelle tilfælde tillade institutter, at de i særlige tilfælde udelukker de overskridelser, der fremgår af instituttets backtesting af hypotetiske eller faktiske ændringer, fra beregningen af plusfaktoren omhandlet i artikel 366, stk. 3, forudsat at de pågældende overskridelser ikke skyldes mangler i den interne model, og forudsat at de er opstået mellem den 1. januar 2020 og den 31. december 2021.

Artikel 500d

Midlertidig beregning af eksponeringsværdien af almindelige køb og salg, der endnu ikke er afregnet, i lyset af covid-19-pandemien

1. Uanset artikel 429, stk. 4, kan institutterne indtil den 27. juni 2021 beregne eksponeringsværdien af almindelige køb og salg, der endnu ikke er afregnet, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, 3 og 4.
2. Institutterne behandler likvide midler relateret til almindelige salg og værdipapirer relateret til almindelige køb, som forbliver på balancen indtil afregningsdatoen, som aktiver i henhold til artikel 429, stk. 4, litra a).
3. Institutter, som i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler, bogfører almindelige køb og salg, der endnu ikke er afregnet, efter handelsdatoen, tilbagefører modregning mellem likvide tilgodehavender for almindelige salg, der endnu ikke er afregnet, og likvide forpligtelser for almindelige køb, der endnu ikke er afregnet, i overensstemmelse med de pågældende regnskabsregler. Når institutterne har tilbageført den regnskabsmæssige modregning, kan de modregne likvide tilgodehavender og likvide forpligtelser, hvis de tilknyttede almindelige salg og køb begge afregnes på grundlag af levering mod betaling.
4. Institutter, der i overensstemmelse med de gældende regnskabsregler bogfører almindelige køb og salg, som endnu ikke er afregnet, efter afregningsdatoen, medregner den fulde nominelle værdi af betalingsforpligtelser vedrørende almindelige køb i det samlede eksponeringsmål.

Institutter kan kun udligne den fulde nominelle værdi af forpligtelser til at betale vedrørende almindelige køb med den fulde nominelle værdi af likvide tilgodehavender vedrørende almindelige salg, der endnu ikke er afregnet, hvis begge følgende betingelser er opfyldt:

- a) både de almindelige salg og køb afregnes på grundlag af levering mod betaling
 - b) de finansielle aktiver, der købes og sælges, og som er forbundet med likvide forpligtelser og likvide tilgodehavender, er målt til dagsværdi gennem overskud eller tab og optaget i instituttets handelsbeholdning.
5. Med henblik på denne artikel forstås ved »almindeligt køb eller salg« et køb eller salg af et værdipapiri henhold til en kontrakt, hvis vilkår kræver, at værdipapiret overdrages inden for den almindelige ved lov eller sædvane i det pågældende marked fastsatte periode.«

10) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 518b

Rapport om overskridelser og tilsynsbeføjelser til at begrænse udlodninger

Senest den 31. december 2021 aflægges Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt særlige omstændigheder, der medfører alvorlige økonomiske forstyrrelser i de finansielle markeds ordentlige funktion og integritet, kan begrunde, at:

a) de kompetente myndigheder i sådanne perioder gives mulighed for at udelukke interne modeloverskridelser, der ikke skyldes mangler i de pågældende modeller, fra institutternes markedsrisiko

b) de kompetente myndigheder tillægges yderligere bindende beføjelser til at indføre restriktioner for institutters udlodninger i sådanne perioder.

Kommissionen overvejer yderligere foranstaltninger, hvis det er relevant.«

Artikel 2

Ændringer af forordning (EU) 2019/876

I artikel 3 i forordning (EU) 2019/876 foretages følgende ændringer:

1) Følgende stykke indsættes:

»3a. Følgende numre i denne forordnings artikel 1 finder anvendelse fra den 27. juni 2020:

a) nr. 59) for så vidt angår bestemmelserne om behandlingen af visse lån, der ydes af kreditinstitutter til pensionister eller arbejdstagere, fastsat i artikel 123 i forordning (EU) nr. 575/2013

b) nr. 133) for så vidt angår bestemmelserne om justering af risikovægtede ikkemisligholdte eksponeringer mod SMV'er fastsat i artikel 501 i forordning (EU) nr. 575/2013

c) nr. 134) for så vidt angår bestemmelserne om justering af kapitalgrundlagskrav vedrørende kreditrisiko for eksponeringer mod enheder, der driver eller finansierer fysiske strukturer eller faciliteter, systemer og net, der leverer eller støtter grundlæggende offentlige tjenester, fastsat i artikel 501a i forordning (EU) nr. 575/2013.«

2) Stk. 5 læses således:

»5. Denne forordnings artikel 1, nr. 46), litra b), finder for så vidt angår det nye krav til kapitalgrundlag for G-SII'er fastsat i artikel 92, stk. 1a, i forordning (EU) nr. 575/2013 anvendelse fra den 1. januar 2023.«

3) Stk. 7 affattes således:

»7. Denne forordnings artikel 1, nr. 18), finder for så vidt angår artikel 36, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013, der indeholder bestemmelsen om undtagelsen fra fradrag af forsigtigt værdiansatte softwareaktiver, anvendelse fra datoen for ikrafttrædelsen af de reguleringsmæssige tekniske standarder, som er omhandlet i artikel 36, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013.«

Artikel 3

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den finder anvendelse fra den 27. juni 2020.

Uanset nærværende artikels stk. 2 finder artikel 1, nr. 4), anvendelse fra den 28. juni 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juni 2020.

På Europa-Parlamentets vegne

D. M. SASSOLI

Formand

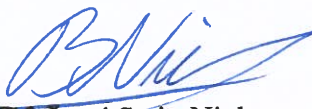
På Rådets vegne

N. BRNJAC

Formand

- 1) EUT C 180 af 29.5.2020, s. 4.
- 2) Udtalelse af 10.6.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
- 3) Europa-Parlamentets holdning af 18.6.2020 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 24.6.2020.
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2395 af 12. december 2017 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår overgangsordninger for afbødning af virkningen af indførelsen af IFRS 9 på kapitalgrundlaget og for behandlingen af eksponeringer mod visse offentlige enheder, der er denomineret i en hvilken som helst medlemsstats valuta, som store eksponeringer (EUT L 345 af 27.12.2017, s. 27).
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/630 af 17. april 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013, for så vidt angår krav til minimumsdækning af tab for misligholdte eksponeringer (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 4).
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/876 af 20. maj 2019 om ændring af forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgrad, net stable funding ratio, krav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver, modpartskreditrisiko, markedsrisiko, eksponeringer mod centrale modparter, eksponeringer mod kollektive investeringsordninger, store eksponeringer og indberetnings- og oplysningskrav, og forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 150 af 7.6.2019, s. 1).
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).
- 10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).
- 11) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/62 af 10. oktober 2014 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 for så vidt angår gearingsgraden (EUT L 11 af 17.1.2015, s. 37).

Í Tinganesi, 3. mai 2022

Bárður á Steig Nielsen

løgmaður

LM-076/2021